

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้าน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและ สิ่งแวดล้อม

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง ดร.เจริญวิชัย หาญแก้ว คณะวิชา/หน่วยงาน วิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก ดร.สถาพร คำหอม คณะวิชา/หน่วยงาน วิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมเคมี

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

อาจารย์ผู้สอนภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

4. เรื่องที่เล่า

รักษ์สิ่งแวดล้อมของบ้านตนเอง

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

จากปีการศึกษาที่ผ่านมา อาจารย์มีการปรับรูปแบบการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้สึกรักในสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง ในปีการศึกษานี้ การเรียนการสอนวิชาชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมและการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิต มุ่งเน้นสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม และกลไกต่างๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหา เพื่อที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งด้านการป้องกันแก้ไข ตลอดจนสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่กำลังทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น แต่ความยากอยู่ตรงที่การพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ดังนั้นจึงได้มีการปรับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้สึกรักในสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริงมากยิ่งขึ้น โดยเริ่มจากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวผู้เรียนนั่นเอง

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางการแก้ไข

จากปีการศึกษาที่ผ่านมา ผู้สอนใช้คำว่า “กระบวนการคิด” เป็นแก่นของการสอน และประเมินผลโดยใช้การส่งชิ้นงานและรายงานกลุ่ม ในปีการศึกษานี้ การเรียนการสอนผู้สอนได้เพิ่ม “การมีส่วนร่วม” โดยการมอบหมายชิ้นงานทั้งในภาพกว้าง เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการทำชิ้นงานนั้น และในมุมมองของการวิเคราะห์สถานการณ์ สาเหตุ ปัญหา และวิธีการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

ระบบการเรียนการสอนยังคล้ายกับปีการศึกษาที่ผ่านมา คือ มี 3 ส่วน คือ 1.ขั้นต้น เริ่มจากให้ผู้เรียนสำรวจและสังเกตสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว สิ่งแวดล้อมในภูมิภาคนั้นๆ ระบบนิเวศ บ้านตนเอง เพื่อให้เข้าใจองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเห็นอะไรบางอย่างที่บางครั้งอาจจะเคยไป จากนั้นให้ลองคิดวิธีการนำเสนอสิ่งแวดล้อมของตนเองให้เพื่อนในชั้นเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน 2.ขั้นกลาง การสอนเนื้อหาวิชาไปพร้อมกับสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนแต่ละคน โดยเลือกกรณีตัวอย่างที่สอดคล้องในแต่ละประเด็น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น 3.ขั้นปลาย คือ การสร้างความตระหนักและจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกฝังการอยู่ร่วมกัน โดยออกแบบให้ทำงานเป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนข้อมูลบ้านเรือนนั้น สรุปประเด็นปัญหา ข้อดีข้อเสีย แนวทางการแก้ไขสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน

การประเมินผลยังคงยึดตามปีการศึกษาที่ผ่านมา คือ 1. การส่งชิ้นงานเป็นคลิปวิดีโอการลงสำรวจสิ่งแวดล้อม โดยเน้นให้เห็นสมาชิกทุกคนในกลุ่ม รวมทั้งการสัมภาษณ์คนในพื้นที่ 2. การส่งรายงานกลุ่ม ที่ครบถ้วนกระบวนการทำงาน กรณีศึกษา แนวทางการแก้ไข ตลอดจนการเสนอโครงการที่สามารถปฏิบัติได้จริง โดยให้ตระหนักถึงความมี

จริยธรรมในการเขียนรายงาน ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล 3.การให้คะแนนตนเองของผู้เรียน และการประเมินจากเพื่อนๆ เพื่อให้เกิดการยอมรับในความจริง ยอมรับตนเอง และยอมรับผู้อื่น

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

จากปีการศึกษาที่ผ่านมา ผู้เรียนจะมีจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมในบ้านของตนเอง ในปีการศึกษานี้ ผู้เรียนจะได้อะไรจากสิ่งแวดล้อมบ้านตนเองมากยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งการสร้างทัศนคติและจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมในบ้านตนเอง จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการดูแลสิ่งแวดล้อมในอนาคตต่อไป